

Hans en Sylvestre bereiden hun gesprekken voor door het thema in gespreksvorm volledig uit te schrijven. De opname gebeurt in één keer en blijft volledig spontaan waardoor de voorbereidende tekst soms afwijkt van wat er in de video gezegd wordt. Om niets te missen over deze interessante thema's hebben we besloten om de voorbereidingen ook toegankelijk te maken.

Gesprek over het geloof

Dag Hans,
Dag Sylvestre

Hans, met onze korte video's willen we het universum van De Hervonden Boodschap behapbaar maken. De vorige keer hebben we het gehad over het woord Traditie, namelijk de doorgave van de gave van God om de Schriften te lezen en te verstaan.

Wat heeft dit te maken met het geloof?

Ah , bedankt om die vraag te stellen. Het woord geloof, zoals vele woorden hebben een gangbare, alledaagse betekenis maar ook een traditionele betekenis. Om die betekenis te vatten moet je soms een stap achteruit zetten en bijvoorbeeld terugrijpen naar de begrippen die in de één of andere religie gebruikt worden om zo het juiste onderscheid te maken. Zo gaat het voor het geloof.

Wat je bedoelt is dat wat we vandaag verstaan met het woord geloof niet per se is wat men er traditioneel mee bedoelde?

Ja, correct en des te meer in het Nederlands. In het Nederlands heeft de term “geloof” twee verschillende betekenissen waarvoor in andere talen, bijvoorbeeld het Latijn, twee verschillende woorden worden gebruikt, namelijk *fides* en *credulitas*. Laten we beginnen met de *credulitas*. Het is een menselijk vermogen dat zeer nauw aansluit bij goedgelovigheid. Het gaat inderdaad over het vermogen van de mens om een beginhypothese die voor hem op het eerste gezicht zeer moeilijk of zelfs niet te geloven is, voor mogelijk aan te nemen. De *fides* daarentegen is een ontvangen gave, een concreet ding, dat men werkelijk in zijn hand kan houden.

Ik weet niet of het duidelijk is. Kan je het wat concreter maken voor onze luisteraars?

Natuurlijk, ik zal een voorbeeld geven: iemand die gelooft dat hij op een dag een schoonheid zal ontmoeten, haar verloofde zal worden en met haar zal trouwen, heeft de *credulitas*. Wie de schoonheid ontmoet heeft en van haar een ring gekregen heeft, heeft de *fides*. Begrijp je?

Ah ja, de *fides* is dus die ring?

Ja! En elke dag dat hij naar de ring kijkt, zelfs al ziet hij deze schoonheid die naar verre oorden vertrokken is, niet meer, kan hij absoluut niet meer denken dat hij gedroomd heeft, daar waar de gelovige, in de zin van *credulitas*, wel kan dromen en zelfs ook werkelijk droomt. De *fides* is geen droom, het is een reële ervaring. Ik gebruik het woord reël niet voor niets want het komt van het Latijnse woord *res*, dat betekent ding of zaak.

En is er een verband tussen de *credulitas* en de *fides* dan?

Wel, het lijkt er op dat men de *fides* niet kan verkrijgen zonder eerst de *credulitas* te hebben. De *credulitas* is dus een voorwaarde voor de *fides*.

Ok, dus een gelovige is iemand die een moeilijk te aanvaarden beginhypothese aanneemt als mogelijk. En over welke beginhypothese praten we hier?

Dat God wenst vlees en bloed te worden in de mens om zichzelf te kennen door te spreken.

Oei, wacht even. Is elke gelovige daarvan overtuigd?

Mmm, misschien is het goed dat ik even kort uitleg wat er bedoeld wordt met gelovig zijn.

Bedoel je dat “gelovig zijn” opnieuw termen zijn die meestal niet in de traditionele betekenis gebruikt en begrepen worden?

Precies. Kijk, je hebt verschillende houdingen ten opzichte van het goddelijke. Ik som ze even op. Ten eerste is er de **atheïst** die beweert dat iets niet is. Vervolgens heb je de **agnosticus** die denkt dat men het niet weet, en dat niemand het ooit geweten heeft of het ooit zal weten. Sommige agnostici denken dat men het niet weet, maar dat sommigen het misschien weten...

Ah, hier gaat een deurtje open?

Inderdaad. Nu komen we tot de **deïst**, die gelooft in een goddelijkheid die hij ofwel als **onkenbaar** beschouwt, ofwel als een God die wel kan benaderd, bestudeerd en **gekend worden**. En deze kenbare God kan, op zijn beurt, beschouwd worden als afwezig en **ongeïnteresseerd** in de menselijke aangelegenheden, of integendeel wel **geïnteresseerd** in de mensen.

Hans ik voel dat we er komen?

Ja hoor, het is enkel in deze laatste categorie - dus ik herhaal: **deïsten** die beweren dat er een God is, dat men Hem kan kennen of op zijn minst kan benaderen en dat hij zich om de mens bekommert – dat men de grote meerderheid van de GELOVIGEN kan onderbrengen, namelijk diegenen die zeggen dat er een God is en dat die zich openbaart door in de mens te spreken.

Ah vandaar dat je zei dat de beginhypothese was dat hij vlees en bloed wordt om zichzelf te kennen door te spreken?

Ja het is bijzonder belangrijk te begrijpen dat de **gelovige** verkondigt dat God zich in de mens bevindt en nergens anders dan in de mens kan worden gevonden. Dat God zich leert kennen en dus openbaart in de mens door het woord.

En dat woord is dan wat we de Schriften, of de heilige Schriften noemt?

Ja dat is het! Men noemt dit “poëzie” bij de heidenen, “profetie” in de joodse, christelijke en moslimtradities, of ook “orakels”, enz. Zo zijn dus de grote boeken van de mensheid ontstaan, de *Baghavat gita*, de *Tao te King*, de *Bijbel*, de *Koran*, de *Aeneis*, enz.

Als ik het goed begrijp zijn die “poëten”, “heiligen”, “wijzen” en “profeten” of noem maar op allemaal getuigen van de openbaring van God dat een reële ervaring is?

Helemaal correct! En zoals je de vorige keer aanhaalde, zolang je zelf deze reële ervaring niet hebt meegemaakt berust je op de getuigenis van diegenen die het wel ervaren hebben.

En wat is dan De Hervonden Boodschap?

Wel, De Hervonden Boodschap is de getuigenis van iemand die deze reële ervaring meegemaakt heeft.

Dus, als ik het goed begrijp zeg je dat De Hervonden Boodschap een evenwaardige getuigenis is van Gods mysterie als de Evangelies, de Koran, de Tao te King, de Torah enz.

Ja, dat is mijn intieme overtuiging. Maar die overtuiging is niet vanzelf gekomen. Dat komt ook, en vooral eigenlijk door het feit dat iemand die ik persoonlijk gekend heb in dit boek de ware getuigenis van de Traditie heeft erkend.

Ah, en wie is die persoon?

Dat is Emmanuel d’Hooghvorst. Een Belgische filosoof die ondertussen al bijna dertig jaar geleden overleden is maar die zelf in het voorwoord van het boek, dat hij heeft helpen uitgeven in der tijd, heeft geschreven dat “wie op zoek is, terwijl hij dit boek leest, naar een “nieuwe openbaring” die iets komt toevoegen of afdoen aan de oude, is onwetend en zal teleurgesteld zijn”.

En de auteur van De Hervonden Boodschap, stelt hij zichzelf ook als getuige voor of is het die man, Emmanuel d’Hooghvorst, die dit voor het eerst beweert?

Nee nee, de auteur zelf zegt het op verschillende plaatsen in zijn boek. Bijvoorbeeld in vers 36 van boek 29 zegt hij het volgende: “We zijn de oude openbaringen komen bevestigen en we zijn ze komen hernieuwen in de wereld voor de beslissende keuze van het einde”.